

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 5/2023
21.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, и то судија Весна Субић, одређена годишњим распоредом послова, у смислу одредбе члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ... – насеље ..., улица ... број ..., одлучујући о приговору предлагача ради убрзавања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 2818/2022, након испитног поступка, донео је дана 21.04.2023. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 2818/2022.

Образложење

Предлагач је дана 21.03.2023. године поднео приговор Врховном касационом суду ради убрзавања поступка у предмету тог суда Рев 2818/2022, у ком је навео да је дана 13.10.2020. године пред Вишим судом у Београду покренуо поступак за накнаду штете због неправилног и незаконитог рада према Републици Србији, који је заведен под П.бр 2405/2020, да је Виши суд у Београду дана 11.02.2021. године донео пресуду којом је одбио тужбене захтеве, као неосноване и обавезао тужиоца на плаћање трошкова парничног поступка туженој и да је наведена пресуда по изјављеној жалби потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2295/2021 од 23.09.2021. године. По пријему другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника адвоката дана 28.01.2022. године изјавио ревизију Врховном касационом суду која је запримљена дана 18.03.2022. године и заведена под Рев 2818/2022, па је предмет већан 26.01.2023. године али да писмени отправак одлуке још увек није отпремљен Апелационом односно Вишем суду у Београду, иако су протекли рокови из члана 354. и 397. ЗПП. Предложио је да председник Врховног касационог суда по спроведеном испитном поступку, решењем утврди повреду права на суђење у разумном року у наведеном предмету и наложи писану изразу и експедовање одлуке по изјављеној ревизији. Трошкове поступка није тражио.

Врховни касациони суд је о приговору одлучио применом одредбе члана 7, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015).

Након спорведеног испитног поступка и електронског извештаја писарнице Врховног касационог суда утврђено је да је предлагач поднео тужбу Вишем суду у Београду дана 02.06.2020. године, ради накнаде штете. Првостепени суд је донео одлуку 11.02.2021. године, а Апелациони суд у Београду је, као другостепени, одлучио о жалби тужиоца у предмету Гж 2295/2021 пресудом од 23.09.2021. године. Ревизију против другостепене пресуде пуномоћник тужиоца је изјавио 28.01.2022. године, а предмет је Врховном касационом суду достављен 18.03.2022. године. Врховни касациони суд је у седници већа 26.01.2023. године донео одлуку која је израђена и предата судској пракси 13.04.2023. године, ради отправљања из суда.

Имајући у виду утврђено, у смислу одредбе члана 1, 4. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је одбио приговор предлагача, јер је поступак у предмету на који се односи окончан одлуком која је донета пре него што је поднет приговор предлагача ради убрзавања поступка (одлука је донета 26.01.2023. године, а приговор је поднет 21.03.2023. године), писмени отправак одлуке је израђен 13.04.2023. године и предат судској пракси ради отправљања из суда, па нема разлога за налагање процесних радњи које делотворно убрзавају поступак, у смислу одредбе члана 11. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде, применом одредбе члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

С у д и ј а
Весна Субић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења предлагач има право жалбе Врховном касационом суду у року од 8 дана од дана пријема решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић